

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Radomíra Koudely a přísedících Jakuba Bednářka a Karla Jarcovjáka po provedeném hlavním líčení konaném dne 23. dubna 2018

takto:

Obžalovaný

O.M. narozený XXXXX, v XXXXX, bytem XXXXX, okres XXXXX,

je vinen, že

v době od 16. 11. 2015 do 10. 12. 2015 jako statutární ředitel obchodní společnosti XXXXX, se sídlem XXXXX, IČO: XXXXX, a současně jako osoba spolupracující s obchodní společností XXXXX, se sídlem XXXXX, IČO: XXXXX, tedy angažován u podnikatelů, jejichž shodným předmětem podnikání byly výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 - 3 živnostenského zákona a kteří se zabývali mimo jiné zprostředkováním v oblasti pojišťovnictví, se záměrem získat odměny od společnosti XXXXX, umožnil klientům společnosti XXXXX vypovězení pojistných smluv dříve zprostředkovaných touto společností a uzavření nových pojistných smluv přes společnost XXXXX, konkrétně:

- 1) klientce L.D., nar. XXXXX, umožnil ke dni 16. 11. 2015 podat výpověď pojistné smlouvy variabilního životního pojištění č. 109674408, sepsané na formuláři č. 9638077370, uzavřené dne 30. 3. 2013 se společností XXXXX a změněné prostřednictvím společnosti XXXXX na základě návrhu ze dne 17. 8. 2015, a následně prostřednictvím společnosti XXXXX inicioval uzavření nové pojistné smlouvy „XXXXX univerzální pojištění pro zdravý a dlouhý život“ č. 3015097726 dne 18. 11. 2015 u odštěpného závodu společnosti XXXXX, přičemž společnost XXXXX musela v důsledku storna původní smlouvy vrátit z provize získané od společnosti XXXXX částku 3.477,25 Kč,
- 2) klientce P.L., nar. XXXXX, umožnil ke dni 23. 11. 2015 podat výpověď pojistné smlouvy variabilního životního pojištění č. 111679700, sepsané na formuláři č. 9637171747, uzavřené

dne 20. 6. 2015 se společností XXXXX, a následně prostřednictvím společnosti XXXXX inicioval uzavření nové pojistné smlouvy o životním pojištění PERSPEKTIVA č. 1422786416 dne 1. 12. 2015 u společnosti XXXXX, přičemž společnost XXXXX musela v důsledku storna původní smlouvy vrátit z provize získané od společnosti XXXXX částku 16.492,88 Kč,

- 3) klientu K.Š., nar. XXXXX, umožnil ke dni 26. 11. 2015 podat výpověď pojistné smlouvy FLEXI životní pojištění č. 7000079301, uzavřené na základě nabídky č. 0012931216 dne 9. 10. 2015 u společnosti XXXXX, a následně prostřednictvím společnosti XXXXX inicioval uzavření nové pojistné smlouvy o životním pojištění PERSPEKTIVA č. 1422784749 dne 26. 11. 2015 u společnosti XXXXX, přičemž společnost XXXXX v důsledku storna původní smlouvy nezískala od společnosti XXXXX nárokovanou provizi ve výši 19.071 Kč,
- 4) klientce V.L., nar. XXXXX, umožnil ke dni 9. 12. 2015 podat výpovědi dvou pojistných smluv, jednak pojistné smlouvy FLEXI životní pojištění č. 7000035668, uzavřené na základě nabídky č. 0012659214 dne 22. 4. 2015 u společnosti XXXXX, a jednak pojistné smlouvy o životním pojištění PERSPEKTIVA č. 1422526571 uzavřené dne 22. 4. 2015 u společnosti XXXXX, a následně prostřednictvím společnosti XXXXX inicioval uzavření nové pojistné smlouvy o životním pojištění Garde č. 49208323 dne 10. 12. 2015 u odštěpného závodu společnosti XXXXX, pobočky pro Českou republiku, přičemž společnost XXXXX musela v důsledku storna původních smluv vrátit z provizí získaných od společnosti XXXXX částky 6.115,46 Kč a 5.796 Kč,

tímto jednáním navíc porušil povinnost statutárního orgánu společnosti XXXXX vykonávat svou funkci s péčí řádného hospodáře, resp. v zájmu této obchodní korporace, která je obecně stanovena zejména v § 159 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, a v § 51 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, a k níž se výslovně zavázal i ve Smlouvě o výkonu funkce (statutárního ředitele) uzavřené se společností XXXXX na základě § 59 zákona č. 90/2012 Sb. dne 1. 1. 2015, a poškozené společnosti tak způsobil škodu v celkové výši 50.952,59 Kč,

tedy

- jako člen orgánu a účastník na podnikání dvou podnikatelů se stejným předmětem činnosti v úmyslu opatřit sobě a jinému prospěch dal popud k uzavření smlouvy na úkor jednoho z nich,
- porušil podle zákona mu uloženou a smluvně převzatou povinnost opatrovat a spravovat cizí majetek, a tím jinému způsobil škodu nikoli malou,

čímž spáchal

- přečin zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2 trestního zákoníku, ve znění účinném do 12. 8. 2017,
- přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 trestního zákoníku.

a odsuzuje se

podle § 255 odst. 2 trestního zákoníku ve smyslu § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **8 (osm) měsíců**, jehož výkon se podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 1 (jeden) rok a 6 (šest) měsíců.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu 1 (jeden) rok a 6 (šest) měsíců.

Odůvodnění:

1. Důkazy provedenými v průběhu hlavního líčení, a to především výpověďmi svědků a listinnými důkazy, byly zjištěny skutečnosti, které jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku:
2. Obžalovaný u hlavního líčení uváděl skutečnosti shodné jako v přípravném řízení. Obžalovaný se necítí být vinen spácháním jakéhokoliv trestného činu, když jednání, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, nepovažuje za trestnou činnost a samotným jednáním nebyla způsobena škoda. Obžalovaný popsal okolnosti daného jednání. Před svým vstupem do společnosti XXXXX pracoval jako OSVČ, byl samostatným finančním poradcem a v této činnosti mohl pokračovat, ze spolupráce se společností XXXXX by měl daleko vyšší profit. S výhledem do delší budoucnosti se však rozhodl, že veškeré úsilí věnuje společnosti XXXXX, přestože to pro něj bude v prvních letech nevýhodné. Jednal pouze v zájmu společnosti, o čemž svědčí i smluvená měsíční odměna ve výši pouze 2.500 Kč. V rámci své předchozí praxe se staral o rodinné finance několika svých klientů, jednal s nimi i poté, co se stal ředitelem ve společnosti XXXXX Přiměl tyto klienty ke změně či zrušení stávajících smluv a byly s nimi uzavřeny smlouvy nové, ve prospěch společnosti XXXXX Sám musel hradit storno provize, tedy vrátit adekvátní část provizí vyplacených za předchozí smlouvy uzavřené s těmito klienty. Se společníkem M.P. se předem ústně dohodl, že tyto závazky za něj společnost zaplatí. Jako většinový vlastník měl M.P. přístup k účtům společnosti a ke všem potřebným informacím o fungování a hospodaření společnosti, vše také průběžně kontroloval. S M.P. se vídal denně a každých 14 dnů měli poradu, nikdy nevzneshl žádné námitky proti jeho postupům. Společnost za něj uhradila pouze jedno storno provize, všechna ostatní musel uhradit sám bez jakékoliv kompenzace. Zisk z nově uzavřených smluv ponechával společnosti, nic si nevyplácel, chtěl, aby se společnost rozvíjela a neměla vysoké náklady. Takto v roce 2015 zprostředkoval uzavření smluv s V.L., P.L. a K.Š., pro L.D. zajistil pouze změnu stávající smlouvy. Další její požadavek na změnu smlouvy musel dohodnout s pojišťovnou XXXXX, která nebyla v portfoliu společnosti XXXXX, v té době však jednal již s vědomím, že bude jediným akcionářem, měl s M.P. uzavřenu dohodu o převodu akcií na jeho osobu. Ani v tomto případě nejednal ve svém osobním zájmu, smlouvu totiž mohl uzavřít pod společností XXXXX jako samostatný zprostředkovatel a měl by z tohoto obchodu o cca 6.000 Kč vyšší profit, než když byla smlouva uzavřena pod společností XXXXX Pokud by smlouva nebyla zrušena za jeho účasti, L. D. by ji následně zrušila sama s ohledem na svou zhoršenou finanční situaci. Někdy na podzim roku 2015 byl kontaktován ze strany V.L., který mu nabídl spolupráci se společností XXXXX Jednal s ním z pozice ředitele XXXXX, předpokládal totiž, že se stane jediným akcionářem. Než by registrace XXXXX jako podřízeného pojišťovacího zprostředkovatele byla převedena pod správu společnosti XXXXX, chtěl jako fyzická osoba spolupráci s XXXXX vyzkoušet a uzavřel s ní tzv. típařskou smlouvu. V průběhu následujícího roku také zjistil skutečnosti, které ho vedly k ukončení této spolupráce. To bylo až poté, co ukončil svou činnost pro společnost XXXXX a své akcie převedl na M.P., který předtím porušil dohodu ohledně odkoupení jeho akcií. Smlouvou o převodu akcií byly veškeré jejich závazky vypořádány, M.P. se seznámil se stavem společnosti a jejím účetnictvím, nic v té době nenamítal. Trestní oznámení M.P. považuje za účelové, vedené snahou poškodit jeho osobu. Dohodu o narovnání s ním uzavřel jen proto, aby za vším udělal tlustou čáru a předešel případnému soudnímu sporu o náhradu škody a vyšším nákladům na právní zastoupení. Dohoda o narovnání podle něj prokazuje, že výše škody původně uplatňovaná M.P. byla neodůvodněná. Celou záležitost považuje za občanskoprávní

spor, který byl dohodou o narovnání vyřešen. K dotazům policejního orgánu dále uvedl, že společnost XXXXX řídil od jejího založení do konce roku 2015, měl k tomu uzavřenu smlouvu o výkonu funkce statutárního ředitele. Ukončení této činnosti předcházely spory s M.P., které měly být vyřešeny odkoupením jeho akcií. Když M.P. prodej svých akcií odmítl a chtěl ve spolupráci pokračovat, odmítl to, ke dni 1. 12. 2015 prodal své akcie jemu a ke dni 1. 1. 2016 ukončil výkon funkce statutárního ředitele. Z řad klientů společnosti XXXXX nikoho aktivně nevyhledával, aby uzavřel smlouvu prostřednictvím společnosti XXXXX, kromě L. D. byli všichni jeho klienty z předchozí praxe. Při výkonu funkce statutárního ředitele, kromě převedení těchto čtyř klientů, žádnou jinou aktivitu pro společnost XXXXX nevykonával. M.P. věděl, že s touto společností jedná, informoval ho ústně a měl také přístup k firemní e-mailové adrese. Ze strany XXXXX byl odměňován finančně, na svůj osobní bankovní účet obdržel podíl z celkové provize smluv uzavřených na základě jeho tiskařské činnosti. V. L. byl finančním poradcem a ve společnosti XXXXX byl na manažerské pozici, podle kariérního řádu mu byl podřízen, byl jeho hlavní kontaktní osobou. V roce 2015 s ním jednal i M.P., neví však o čem. V rámci spolupráce s XXXXX jednal s klienty, vyplňoval dokumenty a pak je předkládal V. L., který je s ním následně podepisoval. K předávání dokumentů docházelo v kanceláři společnosti XXXXX v Uherském Hradišti. Pokud jde o L. D., určitě kontaktovala ona jeho, na základě jejich požadavků jí předložil smluvní návrhy a ona se sama rozhodla stávající smlouvu vypovědět. Formulář výpovědi, který jí poskytl, vyplnila zaměstnankyně XXXXX, P.N., klientka ho pouze podepsala. Výpověď byla odeslána cestou společnosti XXXXX. Pokud jde o novou pojistnou smlouvu, návrh jí také předložil on. Obdobně se vyjádřil k případům klientů P. L., K.Š. a V.L.. K dotazu obhájce dále uvedl, že ze zamýšlené spolupráce společností XXXXX a XXXXX měla prvně jmenovaná získat benefity v podobě dotování firemních vozidel, příspěvků na nájem kanceláří a příspěvků na náklady za zaměstnance. Společnost XXXXX mohla také rozšířit své portfolio pojišťoven a produktů, neboť XXXXX je členem investiční skupiny XXXXX, která je majetkově silnou nadnárodní společností.

3. Obžalovaný u hlavního líčení zdůraznil, že byl ze strany klientů, vyjma K.Š., sám osloven. Klientům předložil různé alternativy smluv a klienti si sami dobrovolně vybrali. Zda svědek P. věděl o převodu smluv, obžalovaný neví. Klienti však měli možnost změnit své smlouvy nejenom s obžalovaným, ale i s případnými jinými obchodními zástupci v rámci možné lepší nabídky jejich pojištění. Přes firmu XXXXX některé požadavky klientů nešlo zabezpečit a proto obžalovaný klientům předkládal nabídku ze společnosti XXXXX, kterou si klienti jako lepší vybrali. Osoby, které jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku, byly klienty obžalovaného již před jeho vstupem do společnosti XXXXX. Po dobu působení obžalovaného ve společnosti nezjistil žádné jiné informace, či skutečnosti týkající se klientů. Klienty nenutil změnit smlouvy, takže nechápe, z jakého důvodu je stíhán. Pokud se týče škody, sám obžalovaný měl před několika lety soudní spor se společností XXXXX, která po obžalovaném požadovala storno provize, které mu nebyly vyplaceny, a spor se společností vyhrál, protože společnost vzala žalobu zpět. Podle jeho názoru se společnost XXXXX měla bránit obdobným způsobem a nevracet storno provize. V průběhu činnosti obžalovaného ve společnosti XXXXX byly některé smlouvy ze strany jiných klientů také vypovězeny přímo nebo změněny a tyto situace v rámci změn pojistných smluv nastávají zcela běžně.
4. **Svědék M.P.** ve své výpovědi u hlavního líčení uváděl skutečnosti shodné jako v přípravném řízení. Svědek uvedl, že obžalovaný mu v roce 2014 nabídl možnost investovat do finančního poradenství, navrhl mu společné založení obchodní společnosti, přičemž jako důvěryhodnější preferoval akciovou společnost. V prosinci 2014 tedy založili společnost XXXXX, vložil do ní celý základní kapitál ve výši 2 mil. Kč s tím, že částka 500.000 Kč byla půjčkou obžalovanému. Funkce si rozdělili tak, že obžalovaný měl na starost řízení společnosti, zejména získávání nových obchodních poradců, jeho úkolem bylo investovat do společnosti kapitál a poskytovat konzultace v oblasti marketingu. S obžalovaným byla uzavřena smlouva o výkonu funkce

statutárního ředitele, měl dostávat měsíční odměnu ve výši 2.450 Kč, bylo ale ústně dohodnuto, že mu budou vypláceny i náhrady, což pro něj znamenalo měsíční příjem ve výši cca 30.000 Kč. Provize za uzavřené smlouvy byly obsaženy v měsíční a následně roční odměně, z náhrad měl obžalovaný pokrývat storno provize smluv, které s klienty uzavřel jako OSVČ a které byly v roce 2015 zrušeny. Ještě před založením společnosti mu obžalovaný slíbil, že do společnosti přivede pět nebo šest obchodních zástupců (poradců), již budou využívat pronajaté kanceláře společnosti XXXXX a získávat klienty. Společnost začala vykonávat svou obchodní činnost v lednu 2015. Pracovní činnost prováděli ve stejné budově, proto se potkávali i několikrát týdně, porady probíhaly každý týden nebo 14 dní, na nich ho obžalovaný informoval o stavu akvizic. Od počátku měl přístup i do systému společnosti XXXXX, kde si mohl sám ověřit, kolik smluv bylo prostřednictvím společnosti XXXXX uzavřeno. Na podzim 2015, kdy se společnost měla převést na obžalovaného, mu byl tento přístup zablokován. Po prvním kvartálu roku 2015 začal s obžalovaným řešit nedostatek obchodních poradců, protože obžalovaný do společnosti přivedl pouze svoji matku, a přitom obchodní poradci se měli spolupodílet na úhradě nájmu a služeb. Obžalovaný se stále jen vymlouval, proto mu začal sám dávat kontakty na potenciální spolupracovníky s tím, aby je kontaktoval a dohodl se s nimi. Obžalovaný však kontaktoval pouze část z nich, část nechal na asistentce P.N.. Měli uzavřenu smlouvu se společností XXXXX, trojstranné dohody o spolupráci byly pro poradce finančně velmi výhodné. A přesto obžalovaný nedokázal svému slibu dostát. Svědek se snažil pomoc i zadáváním inzerátů na speciálních webových stránkách, ani to však nepomohlo. Dal obžalovanému ještě nějaký čas na splnění dohodnutého business plánu, v srpnu nebo v září 2015 však došel k závěru, že spolupráce nefunguje. Obžalovaný mu navrhl, že od něj společnost odkoupí, což mu přišlo jako nejrozumnější řešení. Jenže když měl vše nachystané, obžalovaný od dohody odstoupil. Dále pak jednali a nakonec obžalovanému navrhl, že jeho akcie odkoupí. Byla podepsána smlouva, vypořádání proběhlo formou zápůjčky. Obžalovaný oficiálně ukončil svoji činnost ve společnosti ke konci roku 2015, poslední dva měsíce ji ovšem stejně nevykonával, to už jejich komunikace vázla. Na podzim 2015 ho obžalovaný skutečně informoval o tom, že jedná o spolupráci se společností XXXXX, sám se posléze setkal s V. L.. Obžalovaný mu tvrdil, že společnost XXXXX má lepší nabídku na investice, a protože mu plně důvěřoval, se smlouvou o spolupráci souhlasil. Netušil, že ji obžalovaný uzavře sám na sebe a za jeho zády, zjistil to až na konci prosince 2015 a pak situaci ve společnosti XXXXX řešil s členem představenstva XXXXX M. K.. V lednu 2016 se stal novým statutárním ředitelem XXXXX a začal řešit konkrétní věci. V systému XXXXX zjistil, že po nich požadují vrácení části provizí, obvolával proto dotčené klienty, aby zjistil, proč jimi zprostředkované smlouvy zrušili. Ve většině případů mu bylo řečeno, že obžalovaný je kontaktoval a úpravu smlouvy jim nabídl. Na dotazy policejního orgánu dále uvedl, že dohodu o narovnání s obžalovaným uzavřel přesto, že mu dokázal doložit vznik škody ve výši přes 300.000 Kč. Obžalovaný se vyjádřil tak, že není schopen tuto částku uhradit. Dohodli se na nižší částce, znal totiž částečně jeho majetkovou situaci a věděl, že by z něho více nevyomohl. Chtěl se vyhnout dalším nákladům a nechtěl s věcí dále ztrácet čas, navíc se tím vyřešila i záležitost s matkou obžalovaného. V současné době věc považuje za ukončenou a společnost XXXXX se dále nebude připojovat k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody.

5. Svědek zdůraznil svoji nevědomost o převodu klientů, kteří jsou uvedeni ve výrokové části tohoto rozsudku, ze společnosti XXXXX pod společnost XXXXX v rámci jednání obžalovaného. O jednání se společností XXXXX věděl, mělo se však jednat o spolupráci mezi firmami, nikoliv o jednostranné převody smluv. Odměna obžalovaného ve výši 30.000 Kč, která byla formulována pod pojmem náhrady, byla navržena účetní společností, která pro XXXXX pracovala a obžalovaný s touto formulací souhlasil, protože pro něj byla výhodná. Odměny obžalovanému nebyly vypláceny, neboť společnost XXXXX nebyla v zisku. Obžalovaný podle svědka zneužil informace o klientech, kteří měli smlouvy se společností

XXXXX Je sice pravdou, že obžalovaný tyto klienty do společnosti přivedl, bylo to však na základě dohody při založení společnosti.

6. **Svěděk K.Š.** u hlavního líčení uváděl skutečnosti shodné jako v přípravném řízení. Svědek obžalovaného zná 4 nebo 5 let od doby, kdy hledal kontakt na osobu zabývající se finančním poradenstvím a uzavíráním různých pojistek. Prostřednictvím obžalovaného uzavřel několik pojistných smluv a obžalovaný podmínky vždy řešil u svědka doma po předchozí telefonické dohodě. V případě potřeby obžalovaného kontaktoval, když měl obžalovaný pro něj nějakou nabídku, ozval se sám. S obžalovaným jednal asi šestkrát, vždy vše předchystal a poté se k němu stavil pouze pro podpisy. Na podzim 2015 s ním řešil pojištění své osoby, původní pojistka byla se spořením a on ji chtěl vypovědět, nechtěl už kapitálové pojištění, pouze úrazové. Smlouvu mu přivezl podepsat, měla být účinná od 1. 12. 2015. V mezidobí ho však obžalovaný kontaktoval a sdělil mu, že má pro něj za stejné peníze výhodnější pojistku. S uzavřením nové pojistky souhlasil, a proto byla předchozí smlouva vypovězena ještě před jejím započítím. Výpověď původní smlouvy pouze podepsal, vyplněný formulář mu obžalovaný dovezl domů a poté zařídil jeho odeslání. Při této příležitosti mu podepsal smlouvu novou. V.L. nezná, nejednal s ním, neuzavíral s ním žádnou pojistnou smlouvu. Nezná ani společnost XXXXX. Jednal výhradně s obžalovaným, bral to tak, že smlouvy uzavírá prostřednictvím obžalovaného, zajímaly ho zejména podmínky smlouvy a odškodné. Ze strany obžalovaného nebyl informován o tom, že nová pojistná smlouva bude uzavřena prostřednictvím XXXXX, tato informace by však na jeho postoj neměla vliv.
7. U hlavního líčení svědek dále dodal, že ze strany obžalovaného mu byla pravděpodobně předložena jen jedna nabídka nové smlouvy. Podle názoru svědka v této smlouvě byly lepší podmínky. Společně s obžalovaným nabídku prostudovali, a dospěli k závěru o její výhodnosti. Svědek smlouvu podepsal sám, bez jakéhokoliv nátlaku.
8. **Svědčyně L. D.** u hlavního líčení k dotazu soudu uvedla, že smlouvu změnila na základě svého rozhodnutí v rámci své iniciativy, kdy oslovila obžalovaného. S ohledem na odlišnost výpovědi svědkyně u hlavního líčení a v přípravném řízení, byla soudem svědkyni předestřena její výpověď z přípravného řízení, kterou svědkyně označila za pravdivou, když v této době si skutečnosti lépe pamatovala. Svědkyně pak uváděla skutečnosti shodné jako v přípravném řízení. Svědkyně tak ve své výpovědi uvedla, že v letech 2013 až 2016 pracovala v obchodní společnosti XXXXX, M.P. tuto společnost vlastnil a byl jejím nadřízeným. S obžalovaným založili společnost XXXXX, která se zabývala finančním poradenstvím, obžalovaný měl na starost její vedení po odborné stránce, de facto ji řídil. Obě společnosti sídlily ve stejné budově, obžalovaný se s M.P. vídal každý pracovní den, důležité věci řešili společně. Společnost XXXXX zajišťovala pro společnost XXXXX firemní tiskoviny, grafické práce a webovou prezentaci. Někdy v roce 2015 ji M.P. informoval o možnosti optimalizace jejího pojištění a domluvil jí schůzku s obžalovaným, kterému předložila stávající smlouvu. Na další schůzce jí obžalovaný sdělil, že prověřil možnosti na trhu, doporučil jí, aby smlouvu nevypovídala, pouze ji optimalizovala. S tím souhlasila, další okolnosti si přesně nevybavuje. Pak ji obžalovaný kontaktoval znovu s nabídkou pojištění u společnosti XXXXX, osobně s ním jednala, chtěla hlavně vyšší limity pro případ dlouhodobé nemoci a odškodnění za následky úrazů. Na podzim 2015, po vypovězení stávající smlouvy, byla uzavřena nová pojistná smlouva u společnosti XXXXX. Vše vyřizoval obžalovaný, s vyplněním nějakých dokumentů mu pomáhala jeho asistentka P.N.. S nikým jiným v této záležitosti nejednala. Po nějaké době uvedenou smlouvu vypověděla a přes jinou společnost uzavřela další. K dotazům policejního orgánu dále uvedla, že před rokem 2015 prostřednictvím obžalovaného žádnou jinou smlouvu neuzavírala. V. L. nezná, nejednala s ním, neuzavírala s ním žádnou pojistnou smlouvu. Nezná ani společnost XXXXX, ze strany obžalovaného nebyla informována o tom, že nová pojistná smlouva bude uzavřena jejím prostřednictvím. Ani by jí to nezajímalo, důvěřovala obžalovanému a na její rozhodnutí by to nemělo vliv.

9. Svědkyně u hlavního líčení dále uvedla, že smlouva s pojišťovnou byla z její strany vypovězena, protože uzavřela smlouvu o pojištění se svým bratrem, který se také věnuje pojišťovnictví. Smlouvu vypověděla na základě iniciativy bratra a byl to i jeden z důvodů vypovězení smlouvy. Zda obžalovaný v rámci změny smlouvy svědkyni učinil více nabídek nebo jednu konkrétní, si již svědkyně nepamatuje. V mezidobí byla svědkyně oslovována i jinými finančními poradci s různými nabídkami na pojistné smlouvy.
10. Svědkyně P. L. u hlavního líčení uvedla, že si již přesně na okolnosti případu nepamatuje a co se týče pojistných smluv, stará se o ně manžel. Již si nevzpomíná, kdo přišel s nabídkou, jestli manžel nebo M., a s ohledem na časový odstup na události částečně zapomněla. Svědkyni byla předestřena její výpověď z přípravného řízení a svědkyně označila tuto výpověď za pravdivou. Svědkyně v této výpovědi uvedla, že obžalovaného zná od dětských let z Nedakonic a v minulosti jeho prostřednictvím uzavřela několik pojistných smluv. S finančním poradenstvím začínala jeho matka, on se k ní poté přidal. Nevzpomíná si, jak jejich spolupráce začala, vždy je však s nějakou nabídkou nejprve osloví obžalovaný a oni pak posuzují, zda je pro ně výhodná či nikoliv. O jejich pojistky se aktivně stará sám, ona ho nikdy nekontaktovala jako první, ani za ním nejezdila do jeho kanceláře. Společnost XXXXX si vybavuje v souvislosti s obžalovaným, ale nijak konkrétně. Nikdy ji nezajímalo, prostřednictvím jaké společnosti smlouvy uzavírají, brala to tak, že prostřednictvím obžalovaného, zajímala se hlavně o podmínky smluv. Výpověď stávající smlouvy pouze podepsala, její vyplnění a odeslání zajišťoval obžalovaný. Ten jí vždy dal nabídku, a pokud ji akceptovala, o vše se postaral sám. Jeho nabídky kontroloval i její manžel. Důvodem vypovězení stávající smlouvy byla výhodnější smlouva nabídnutá obžalovaným. V.L. nezná, nejednala s ním, neuzavírala s ním žádnou pojistnou smlouvu. Nezná ani společnost XXXXX. Ohledně pojistných smluv jednala pouze s obžalovaným, vše měl již předchystáno, ona pouze za přítomnosti manžela podepsala předložené dokumenty. Ze strany obžalovaného nebyla informována o tom, že nová pojistná smlouva bude uzavřena prostřednictvím XXXXX, tato informace pro ni nebyla důležitá, pokud byla nová nabídka výhodnější, postupovala by stejně bez ohledu na zprostředkovatele.
11. U hlavního líčení dále k dotazům sdělila, že neví, zda nová smlouva je stále platná, protože o věci ohledně smluv se stará její manžel. S obžalovaným také prvotně jednal manžel a sama svědkyně uzavřela až finální smlouvu. Rozhodnutí uzavřít pojistku bylo společné s manželem, pravděpodobně hlavní slovo však měl manžel. Svědkyni chodí různé nabídky na pojistné smlouvy, ale svědkyně by s neznámým finančním poradcem kontakt nenavázala.
12. **Svědkyně V. L.** ve své výpovědi uvedla skutečnosti shodné jako v přípravném řízení. Svědkyně uvedla, že zná okolo pěti let na základě doporučení své sestry. Jeho prostřednictvím uzavřela tři nebo čtyři pojistné smlouvy, stejné s ním uzavíral i manžel. Společnost XXXXX zná, obžalovaný jí tvrdil, že je to jeho společnost a že v rámci její činnosti poskytuje finanční poradenství. Osobně byla v jejích kancelářích dvakrát nebo třikrát, když řešila něco ohledně pojistných smluv. S obžalovaným většinou jednala mimo tyto prostory, jezdil za ní domů. Stávající pojistné smlouvy vypověděla, protože chtěla denní odškodné při nemoci dítěte, které se vyplácí osobám samostatně výdělečně činným, a dále chtěla mít jednu smlouvu namísto dvou. Na základě jejího požadavku obžalovaný zjišťoval možnosti na trhu a sdělil jí, že změna u stávajících smluv není možná. Následně byla v sídle společnosti XXXXX uzavřena smlouva nová. Obžalovaný u tohoto podpisu nebyl, sdělil jí, že smlouvu s ní podepíše jeho nový kolega, že nebude uzavřena jeho prostřednictvím. Formuláře výpovědí jí obžalovaný přinesl domů již vyplněné, ona je pouze podepsala, odeslání výpovědí měl na starosti obžalovaný. Jméno V.L. jí nic neříká, nemůže ovšem vyloučit, že s ním přišla do styku, s nějakým mužem totiž vyplňovala zdravotní dotazník v kanceláři společnosti XXXXX a podepisovala novou pojistnou smlouvu. Společnost XXXXX nezná. Nikdo ji neinformoval, prostřednictvím koho bude nová smlouva uzavřena, bylo jí to úplně jedno, zajímaly ji především výhodnější podmínky smlouvy.

13. U hlavního líčení potvrdila svoji iniciativu na změnu smlouvy s ohledem na změnu svých požadavků týkajících se smlouvy. Samotný formulář na změnu vyplňoval obžalovaný a svědkyně ji jen podepsala. Obžalovaný zdůvodnil celkovou změnu jiným obsahem pojistného plnění. Byly jí předloženy nabídky pojišťoven ze strany obžalovaného; zda byla předložena i nabídka společnosti XXXXX, svědkyně neví. Pojistná smlouva podle svědkyně nadále pokračuje. Smlouvu podepsala svědkyně dobrovolně, bez přesvědčování ze strany obžalovaného. Podle svědkyně nová smlouva měla lepší podmínky.
14. Výpovědi svědků S. L., V.L., M. K. a P. N. byly se souhlasem obžalovaného a státního zástupce u hlavního líčení čteny.
15. **Svědkyně P.N.** uvedla, že ve společnosti XXXXX pracovala jako asistentka back office od ledna 2015 do října či listopadu 2015. Společnost byla pojišťovacím makléřem, ona měla na starosti zpracování smluv uzavřených s klienty, komunikaci s pojišťovnami, vyřizování elektronické pošty, jakož i další administrativní agendu. Na vedení společnosti se podíleli M.P. a obžalovaný, který tam byl tehdy výkonným ředitelem. Když mezi nimi začaly spory ohledně řízení firmy a jejích financí, dohodla se s nimi na ukončení pracovní činnosti. I když se žádným z nich neměla bližší osobní vztah, tykali si a spolupracovali jako kamarádi. Neví, kdo byl akcionářem, ale větší rozhodovací pravomoc k jednání společnosti měl obžalovaný. M.P. vlastnil ještě reklamní agenturu XXXXX, jež sídlila ve stejné budově, její činnosti se věnoval víc. Obžalovaný ve společnosti XXXXX zajišťoval kontakt s novými spolupracovníky, měl za úkol kontaktovat i klienty, byl pojišťovacím zprostředkovatelem s licencí ČNB. Řešil rovněž finanční vedení této společnosti, chodil velice často na pracovní schůzky s klienty nebo s potenciálními spolupracovníky. V rámci pracovní činnosti jí obžalovaný zadával úkoly, kontaktovala klienty, vytvářela jim nabídky, připravovala pro ně smlouvy, měla na starosti i webové stránky a interní počítačový systém. Ke konfliktům mezi obžalovaným a svědkem P. začalo docházet v srpnu nebo v září 2015, pan P. byl nespokojený s finančními výsledky společnosti a dal to obžalovanému najevo. Tomu se to nelíbilo, údajně se pohádali a asi měsíc spolu nemluvíli. Do té doby byli nejlepšími kamarády. Neví, co se mezi nimi dělo po jejím odchodu. Asi v květnu 2015 obžalovaný začal jednat se společností XXXXX, prostřednictvím internetové sítě LinkedIn ho oslovil V. L., který měl na starost nábor nových spolupracovníků. Schůzky mezi nimi probíhaly u nich v kanceláři, jejich předmětem bylo předání informací ze strany V.L. o tom, jak tvořit pracovní tým a budovat strukturu spolupracovníků. Neví, kolik takových schůzek proběhlo, osobně byla přítomna pouze některým. Na pokyn obžalovaného vykonávala i práci, kterou po ní chtěl udělat pan L.. Bylo to i zpracování nabídek životního pojištění pro klienty, což předtím nikdy nedělala a musela se naučit. Svědkyně si není jistá, zda se V. L. setkal i s M.P.. Nebyla přítomna žádnému jednání, při němž by obžalovaný klientům pomáhal vypovědět pojistné smlouvy uzavřené prostřednictvím XXXXX a uzavřít nové prostřednictvím XXXXX. Slyšela něco takového pouze od M.P.. Neví, kdo za klienty vypisoval výpovědi předmětných smluv a odesílal je pojišťovnám. Svědkyně doplnila, že po svém odchodu ze společnosti XXXXX byla asi půl roku nezaměstnaná, pak přijala nabídku M. K. a od 1. 6. 2016 nastoupila do společnosti XXXXX
16. **Svědék M. K.**, člen představenstva a ředitel XXXXX, uvedl, že jeho úkolem ve společnosti je strategické vedení, spočívající v získávání nových akvizic, ve finanční kontrole chodu společnosti apod. Tato společnost se zabývá zprostředkováním finančních služeb pro koncové klienty, fyzické i právnické osoby. Smlouvu o spolupráci s obžalovaným podepsal, protože ve společnosti verifikuje všechny uzavírané smluvní vztahy. Jejím uzavření předcházelo jednání V.L., který s firmou spolupracoval na základě smlouvy o spolupráci a který byl jedním z vedoucích pracovníků. Jeho úkolem byl také nábor nových spolupracujících osob. V tomto případě V. L. vedl s obžalovaným veškerá jednání a zajistil jeho podpis na smlouvě, svědek ji pak pouze samostatně podepsal. V. L. v jejích společnosti již nefiguruje, důvodem ukončení spolupráce v roce 2017 byla jeho nekvalitní práce. Sám se s obžalovaným setkal až po uzavření

smlouvy o spolupráci, vždy se snaží přivítat a poznat své nové kolegy, neřešil s ním žádné pracovní věci. Obžalovaný byl přítomen i na firemním setkání koncem roku 2015. Dozvěděl se od něj, že společnost XXXXX také poskytuje finanční poradenství, ale že její činnost končí, a proto se rozhodl o spolupráci s jejich společností. Konkrétním úkolem obžalovaného bylo pouze přivést klienta do jejich společnosti. Protože sám neměl licenci ČNB na provádění finančního poradenství, musel veškerá jednání s klienty a uzavírání smluv provádět V. L. jako licencovaný makléř. Obžalovaný byl tedy pouze tzv. tipářem, který dostával sjednané odměny z objemu uzavřených a realizovaných smluv. Jejich společnost vyplácí odměny na základě provizí získaných od jejich smluvních partnerů, tedy bank a pojišťoven, které detailně kontrolují klienta i zprostředkovatele a teprve po jejich akceptaci vyplácí odměnu. Detaily spolupráce mezi obžalovaným a V. L. mu známy nejsou. V. L. musel svou práci vykonávat podle etického kodexu a podle smlouvy s jejich společností, musel tedy také s klienty vypisovat tzv. audity, na jejichž základě licencovaný obchodník navrhuje klientovi vhodná řešení. Tyto dotazníky nemohl obžalovaný jako pouhý tipář vyplňovat.

17. **Svěděk V. L.** vypověděl, že obžalovaný mu na základě smlouvy dával tipy na klienty. Smlouva byla sjednána se společností XXXXX, kde svědek působil jako ředitel. Obžalovaného si našel na sociální síti, oslovil ho a on souhlasil s tím, že s nimi bude spolupracovat celá jeho společnost XXXXX. Po sepsání smlouvy mu obžalovaný dohazoval klienty, kteří u XXXXX sjednali nové a výhodnější pojistné smlouvy, za stejné peníze měli lepší rizika nebo měli i rizika, která jejich pojišťovna nenabízela. Neví, kolik takových klientů přivedl, spolupráce byla ukončena, když s touto činností přestal. Za každého klienta, který s ním uzavřel novou smlouvu, obdržel obžalovaný provizi odvíjející se od jeho postavení na multi-level žebříčku. Nepamatuje si, kolik peněz obdržel, odcházely mu na jeho bankovní účet. K dotazům policejního orgánu svědek dále uvedl, že pro XXXXX pracoval na základě smlouvy o obchodním zastoupení, předmětem jeho činnosti bylo získávání klientů a spolupracovníků. O problémech obžalovaného ve společnosti XXXXX nic nevěděl. Setkal se i s M.P. v jeho kanceláři, předmětem jejich jednání byla spolupráce společností XXXXX a XXXXX, nikoliv jejich vztahy s obžalovaným. K předloženým dokladům uvedl, že kontakt na klienta a celé jednání vedl obžalovaný, v jeho kanceláři od něj vždy obdržel vyplněné veškeré smluvní podklady. Svědek pouze ověřil zájem klientů o pojistné smlouvy (neví už jak) a jejich osobní údaje a pak smlouvy podepsal a předal je společnosti XXXXX. Klienti podle něj neutrpěli žádnou ztrátu, většina pojistných smluv byla ke dni výsledku platná.
18. **Svěděk S. L.** výpověď své manželky v podstatě potvrdil. Doplnil, že jejich spolupráce začala před sedmi nebo osmi lety, když mu pomohl s pojistkou na auto. Od té doby všechny pojistky řeší přes něj. Většina pojistek byla uzavřena jménem manželky, vše s obžalovaným však vyřizoval on a pojistky také platil on. V sídle společnosti XXXXX byl jednou, jinak tyto záležitosti řešili u nich doma. Svědek si průběžně na internetu kontroluje nové nabídky, a když najde něco zajímavého či výhodnějšího, kontaktuje obžalovaného, ten to prověří a případně mu učiní návrh na optimalizaci stávající smlouvy nebo na uzavření smlouvy nové. Nevybavuje si, že by obžalovaný přišel s nějakou nabídkou sám, impuls šel vždy od něj. Když obžalovaný nějaký návrh smlouvy nachystal, zastavil se u nich doma, kde svědek vše zkontroloval a případně podepsal. Pokud nějaké smlouvy podepsala jeho manželka, vždy to bylo po jeho schválení. Výpověď stávající pojistné smlouvy a uzavření smlouvy nové bylo tedy zřejmě na základě jeho požadavku. V.L. nezná, nejednal s ním, neuzavíral s ním žádnou pojistnou smlouvu. Společnost XXXXX si vybavuje, neví však v jaké souvislosti. Ani jeho nezajímalo, prostřednictvím koho byly pojistné smlouvy uzavřeny, důležité pro něj byly smluvní podmínky a cena.
19. Z provedených **listinných důkazů** soud poukazuje na následující dokumenty a připojené doklady:

20. Především se jedná o původní pojistné smlouvy, které byly se shora jmenovanými osobami uzavřeny (v případě P. L. byla již existující smlouva pouze změněna) prostřednictvím společnosti XXXXX, písemné výpovědi těchto smluv a nové pojistné smlouvy uzavřené již prostřednictvím společnosti XXXXX Ze zpráv a podkladů společností XXXXX a XXXXX a dotčených pojišťoven vyplývá, že společnost XXXXX musela v důsledku storna původních smluv vrátit z provizí získaných od společnosti XXXXX celkem 31.881,59 Kč a současně nezískala nárokovanou provizi ve výši 19.071 Kč (oproti původnímu nároku poškozené nebyla do celkové výše škody započítána provize vrácená na základě storna pojistné smlouvy zprostředkované mezi J. Š. a spol. Kooperativa pojišťovna a. s. dne 5. 6. 2015, neboť tato smlouva byla klientem vypovězena až dne 11. 2. 2016, kdy obžalovaný ve společnosti XXXXX již nijak nefiguroval). Dále bylo z těchto materiálů zjištěno, že aktivním jednáním obžalovaného bylo v době od 22. 10. do 17. 12. 2015 ve prospěch společnosti XXXXX uzavřeno celkem 18 smluv, přičemž 5 pojistníků je bývalými klienty poškozené spol. XXXXX Na každou z těchto 18 uzavřených smluv vznikl obžalovanému nárok na odměnu podle Smlouvy o spolupráci ze dne 16. 10. 2015, kdy za smlouvy uzavřené se shora jmenovanými osobami získal od spol. XXXXX celkem 49.668,56 Kč. Odměny byly obžalovanému vypláceny na osobní bankovní účet č. XXXXX/XXXXX, vedený u XXXXX, výpis z tohoto účtu od jeho založení dne 30. 11. 2015 do 17. 10. 2017 je rovněž součástí spisového materiálu. Ze Smlouvy o výkonu funkce uzavřené mezi společnostmi XXXXX a obžalovaným dne 1. 1. 2015 vyplývá, že obžalovaný se jakožto statutární ředitel (s počátkem výkonu funkce dne 17. 12. 2014) výslovně zavázal vykonávat svou funkci s péčí řádného hospodáře a v zájmech této společnosti, nezneužívat ve svůj prospěch informace získané při výkonu funkce, a to i 5 let po jejím ukončení, a dodržovat zákaz konkurence stanovený v § 441 zákona č. 90/2012 Sb. (čl. 1.4., 2.3., 2.4. a 3.1. smlouvy). Spis obsahuje i nepodepsanou dohodu o úplatném převodu akcií společnosti XXXXX na obžalovaného ze dne 1. 11. 2015, písemné odstoupení obžalovaného z funkce statutárního ředitele XXXXX ze dne 1. 12. 2015, s účinností od 1. 1. 2016, jakož i předžalobní výzvu společnosti ze dne 22. 1. 2016, v níž byl obžalovaný upozorněn mj. na porušení zákazu konkurence.
21. Spis dále obsahuje výpisy z obchodního a živnostenského rejstříku. Pokud se jedná o společnosti XXXXX a XXXXX, stejným předmětem podnikání obou dvou jsou výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, obor činnosti - zprostředkování obchodu a služeb (příslušné oprávnění jim vzniklo dne 17. 12. 2014, resp. dne 16. 2. 2015). Je ovšem třeba dodat, že zprostředkovatelská činnost v oblasti pojišťovnictví, která je předmětem tohoto trestního řízení, nespadá pod režim živnostenského podnikání, je upravena jinými právními předpisy, zejm. zákonem č. 38/2004 Sb., zákonem o pojišťovacích zprostředkovatelích a likvidátorech pojistných událostí. Obžalovaný měl v inkriminované době rovněž živnostenské oprávnění k výrobě, obchodu a službám neuvedeným v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona (vč. zprostředkování obchodu a služeb), toto oprávnění mu vzniklo dne 27. 9. 2010 (v době od 26. 3. 2015 do 3. 1. 2016 bylo na jeho popud přerušeno). Ze seznamu regulovaných a registrovaných subjektů České národní banky vyplývá, že obžalovaný je od 17. 3. 2011 veden jako podřízený pojišťovací zprostředkovatel, od 23. 12. 2014 do 12. 1. 2016 prováděl tuto činnost pro XXXXX, do 18. 1. 2016 do 23. 9. 2016 pro XXXXX Ve stejném seznamu byla v roce 2015 XXXXX vedena jako pojišťovací agent a XXXXX jako podřízený pojišťovací zprostředkovatel a vázaný zástupce investičního zprostředkovatele XXXXX
22. Do spisu byla dodatečně založena i smlouva o narovnání, která byla mezi obžalovaným a společností XXXXX uzavřena dne 26. 7. 2017 a podle které obžalovaný a jeho matka E. M. dne 27. 7. 2017 uhradili na bankovní účet poškozené celkem 150.000 Kč. Tyto skutečnosti vedly poškozenou společnost k tomu, že již nebude navrhopvat, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit v penězích škodu způsobenou trestným činem. Uvedená náhrada škody se týká i dalšího skutku, spáchaného obžalovaným vůči

společnosti XXXXX, který je jako přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1, 3 trestního zákoníku stíhán v jiné trestní věci (součástí spisového materiálu jsou dosavadní meritorní rozhodnutí v této věci, konkrétně usnesení Krajského ředitelství policie Zlínského kraje, Územního odboru Uherské Hradiště, o zahájení trestního stíhání ze dne 22. 5. 2017, č. j. KRPZ-38949/TČ-2016-151181, a obžaloba Okresního státního zastupitelství v Uherském Hradišti ze dne 3. 8. 2017, č. j. ZT 144/2017-15; ze zprávy Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 26. 1. 2018 vyplývá, že věc dosud nebyla rozhodnuta, z další zprávy je zřejmé, že věc byla nařízena na 21. 5. 2018).

23. Před ukončením dokazování požádala obhajoba o vyžádání přehledu od společnosti XXXXX – jaké finanční částky obdržela na provizích klientů, které přivedl obžalovaný, a kolik uhradila na případných storno provizích za převedení klientů ke společnosti XXXXX. Daný přehled má prokázat, že společnosti XXXXX nebyla poškozena, naopak měla příjem z provizí. Státní zástupce se vyjádřil k danému důkaznímu návrhu, který navrhl odmítnout pro nadbytečnost, nehledě na skutečnost, že daný návrh nemá souvislost s trestním řízením, neboť majetek a jmění obchodní společnosti je ve vztahu ke společníkům věc cizí. K vyjádření státního zástupce se opětovně vyjádřil obhájce, který uvedl, že za osoby, které jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku, společnost XXXXX obdržela provize a tyto osoby přivedl do společnosti XXXXX právě obžalovaný. Pokud společnost XXXXX zaplatila storno provize, pak se nejednalo o povinnost, protože svědek P. měl mít snahu, aby storno provize nemusel vracet. I přes vrácení storno provizí podle názoru obhajoby společnosti XXXXX zůstalo nějaké plnění za dané klienty, takže škoda společnosti vzniknout nemohla.
24. Soud důkazní návrh obhajoby zamítl, přičemž se ztotožnil s vyjádřením státního zástupce k danému návrhu. Soud konstatuje absenci důvodnosti zjišťování finančních benefitů za klienty, které do společnosti XXXXX přivedl obžalovaný, neboť se jedná o skutečnost bez vlivu na samotnou trestnou činnost a tato skutečnost může mít toliko určitý význam při úvahách o trestu obžalovaného, který byl uložen soudem. Daný důkaz proto soud považuje za zcela nadbytečný, nehledě na skutečnost, že důkazy, které byly provedeny v průběhu hlavního líčení, jsou zcela dostačující pro samotné rozhodnutí soudu a v této souvislosti nalézací soud poukazuje na platnou judikaturu, a to R 10/1993 II., podle které „jestliže je zřejmé, jak je nutno rozhodnout ve věci, nelze provádět další důkazy, byť by měly vztah k projednávané věci, neboť by se zbytečně oddalovalo včasné rozhodnutí“. S ohledem na nadbytečnost daného důkazního návrhu, jakožto i nedůvodnost proto byl tento důkazní návrh zamítnut.
25. Provedené dokazování podle názoru nalézacího soudu bylo učiněno v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu a byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí soudu. Samotné důkazy pak soud hodnotil ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, kdy provedené dokazování podle názoru nalézacího soudu umožňuje jen jeden logický závěr, který je uveden ve výrokové části tohoto rozsudku.
26. Vina obžalovaného je prokázána jednak výpověďmi svědků, tak jak jsou výše uvedeny, kteří potvrdili, že to byl právě obžalovaný, který umožnil čtyřem klientům společnosti XXXXX (svědkům L.D., P.L., K.Š. a V.L.) vypovězení stávajících pojistných smluv a uzavření nových smluv zprostředkovaných společností XXXXX, přičemž obžalovaný právě svou aktivní činností, kdy převážnou většinu klientů sám oslovil a všem nabízel možnost změnit společnost garantující pojistné smlouvy a za tuto činnost obdržel finanční odměnu od společnosti XXXXX V době tohoto jednání byl obžalovaný statutárním ředitelem společnosti XXXXX a současně spolupracoval se společností XXXXX, tedy účastnil se podnikání dvou subjektů, jejichž shodným předmětem podnikání byly mimo jiné služby neuvedené v přílohách 1 – 3 živnostenského zákona a které se zabývaly mimo jiné zprostředkováním v oblasti pojišťovnictví. Tyto skutečnosti obžalovaný ve své výpovědi ani nepopíral. Obžalovaný svoji

obhajobu založil na skutečnosti, že klienty do společnosti XXXXX a. s sám přivedl, a podle jeho názoru s nimi tak mohl volně disponovat. Toto tvrzení obžalovaného je však ve vztahu k trestné činnosti zcela irrelevantní, protože převedením těchto klientů do společnosti XXXXX se tyto klienti dostali do portfolia pojišťovacích smluv tvořících část majetkové hodnoty společnosti. Obžalovaný v době rozhodné byl statutárním ředitelem obchodní společnosti XXXXX a ke změně pojistných smluv u osob uvedených ve výrokové části tohoto rozsudku použil právě informace, které byly ve vlastnictví společnosti XXXXX a zjevně byly předmětem obchodního tajemství. Přesto obžalovaný za příslib finanční odměny umožnil těmto klientům změnu pojistné smlouvy a přesun jejich smluv do portfolia společnosti XXXXX. V této souvislosti soud poukazuje na platnou judikaturu, a to R 36/2000, dle které, pokud pachatel dal k uzavření smlouvy popud, je uzavřena na úkor jedné z více organizací se stejným nebo obdobným předmětem činnosti, v nichž pachatel současně působí, i v případě, je-li jejím důsledkem ukončení určitého smluvního vztahu znevýhodněné organizace, nemusí se pachatele smlouva přímo (výslovně) týkat. Je zjevné, a obžalovaný tuto skutečnost nepopírá, že smlouvy, tak jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, umožnil klientům změnit, za což obdržel odměnu od již citované společnosti XXXXX. Podle názoru soudu také není rozhodné, v jakých pozicích se obžalovaný u těchto společností nacházel. V této souvislosti soud poukazuje na judikát R 31/2003-II., dle kterého účastníkem na podnikání dvou nebo více podniků nebo organizací v rámci tohoto trestného činu může být i manažer provádějící práce na základě manažerské smlouvy nebo externí spolupracovník vykonávající aktivity na základě smlouvy o dílo, mandátní smlouvy, zprostředkovatelské smlouvy apod. V této souvislosti soud opětovně poukazuje na smlouvu o výkonu funkce uzavřenou mezi společností XXXXX a obžalovaným ze dne 1. 1. 2015, v rámci které se obžalovaný zavázal nezneužívat ve svůj prospěch informace získané při výkonu funkce a dodržovat zákaz konkurence. V rámci zrušení smluv, které jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku, pak společnost XXXXX musela v důsledku storna původních smluv vrátit část provizí získaných od společnosti XXXXX a nezískala další nárokovanou provizi, čímž jí vznikla škoda v celkové výši 50.952,59 Kč, kdy tato škoda je zřejmá z vyčíslení společnosti XXXXX. Námitka obžalovaného o možném nezaplacení těchto sankcí podle názoru nalézacího soudu není relevantní, když škoda reálně vznikla a případné sporné civilní řízení by spíše zapříčinilo další finanční náklady společnosti XXXXX.

27. Obžalovaný O.M. svým jednáním, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, kdy jako statutární ředitel společnosti XXXXX a současně jako osoba spolupracující se společností XXXXX, tedy jako osoba účastnící se na podnikání dvou subjektů, jejichž shodným předmětem podnikání byly mimo jiné služby, a to v daném případě zprostředkování v oblasti pojišťovnictví, se záměrem získat odměny z provize za pojistné smlouvy uzavřené prostřednictvím společnosti XXXXX umožnil čtyřem klientům společnosti XXXXX vypovězení stávajících pojistných smluv a uzavření nových smluv zprostředkovaných společností XXXXX, když v rámci nových pojistných smluv předkládal právě nabídku společnosti XXXXX, a to buď jako jedinou nabídku nebo jako nabídku nejvýhodnější, přičemž společnost XXXXX musela v důsledku storna původních smluv vrátit část z provizí získaných od společností XXXXX a nezískala další nárokovanou provizi, čímž jí vznikla škoda v celkové výši 50.952,59 Kč. Obžalovaný tak svým jednáním, a to jak po stránce objektivní, tak subjektivní, zcela naplnil skutkovou podstatu přečinu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2 trestního zákoníku ve znění účinném do 12. 8. 2008. Dále pak tímto jednáním porušil povinnost statutárního orgánu společnosti XXXXX vykonávat svou funkci s péčí řádného hospodáře, tedy v zájmu této obchodní korporace, která je obecně stanovena zejména v § 159 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, a v § 51 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb. o obchodních společnostech a družstvech a k níž se výslovně zavázal i ve smlouvě o výkonu funkce uzavřené se společností XXXXX dne 1. 1. 2015. Jednáním, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, tak způsobil společnosti XXXXX škodu ve výši 50.952,59 Kč, což znamená škodu nikoliv malou ve smyslu § 138 odst.

1 trestního zákoníku a svým jednáním naplnil po objektivní i subjektivní stránce skutkovou podstatu přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 trestního zákoníku.

28. Obžalovaný trestnou činností spáchal v úmyslu přímém ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaný jednal v rozporu se smlouvou uzavřenou se společností XXXXX, se kterou byl před podpisem obeznámen, a s ohledem na své dlouholeté zkušenosti v oboru pojišťovnictví mu musely být následky jeho jednání, včetně majetkové újmy, známy. Obžalovaný svým jednáním, které soud vyhodnocuje jako společensky škodlivé, porušil zájem na zajištění rovnosti na trhu podnikajících subjektů a dále zájem na ochraně majetkových práv subjektů před jednáním osob, které převzaly povinnost opatrovat a spravovat cizí majetek, v jejich neprospěch
29. Při ukládání trestu obžalovanému soud postupoval ve smyslu ustanovení § 38 a především § 39 trestního zákoníku. Obecně soud konstatuje, že při ukládání trestu se zvažuje jakožto okolnost zásadní povaha a závažnost spáchané trestné činnosti, kteréžto kritérium zahrnuje nejširší okruh skutečností charakterizující trestnou činnost; dále rodinné, majetkové a jiné poměry pachatele, dosavadní způsob jeho života, možnost jeho nápravy, okolnosti polehčující a přitěžující, a to vše s ohledem na zásadu individualizace uloženého trestu. Při zvažování polehčujících a přitěžujících okolností soud u obžalovaného shledává jakožto okolnost polehčující především jeho dosavadní bezúhonnost, když obžalovaný doposud nebyl soudně trestán, jak soud zjistil z evidence rejstříku trestů a v místě trvalého bydliště, nebyly k osobě obžalovaného zjištěny negativní skutečnosti. Oproti tomu, jakožto okolnost přitěžující, soud vyhodnocuje spáchání dvou trestných činů obžalovaným. V souvislosti s úvahami, které soud vedly k uložení konkrétního trestu, soud konstatuje, že v případě jiného postoj obžalovaného v rámci trestního řízení, tedy postoj, ze kterého by byla zřejmá kajicnost a poučení z daného jednání, by soud s největší mírou pravděpodobnosti postupoval dle § 307 trestního řádu a trestní řízení vůči obžalovanému podmíněně zastavil. S ohledem na postoj obžalovaného však tento postup není možný. Při uložení trestu soud zvážil všechny okolnosti případu, hraniční hodnotu škody, již zmiňovanou dosavadní bezúhonnost obžalovaného a obžalovanému uložil úhrnný trest v první čtvrtině zákonné sazby, který podmíněně odložil na zkušební dobu stanovenou při dolní hranici zákonné sazby. Takto uložený výchovný trest podle názoru soudu jest trestem přiměřeným jak veškerým okolnostem spáchané trestné činnosti, tak osobě obžalovaného. V rámci závěrečné řeči státní zástupce navrhoval obžalovanému uložit ještě peněžitý trest přibližně ve výši 50.000 Kč. Nalézací soud konstatuje, že v rámci trestního řízení nebyly orgány činnými v přípravném řízení zjištěny majetkové poměry obžalovaného. Svědek M.P. ve své výpovědi hovořil o údajném exekučním řízení vůči obžalovanému, které však není doloženo. Je však zřejmé, že obžalovaný má povinnost v rámci smlouvy o náhradě škody uhradit částku 150.000 Kč a náhrada škody jest primárním cílem trestního řízení oproti případnému uložení peněžitého trestu. S ohledem na tyto skutečnosti soud obžalovanému peněžitý trest neuložil. Státní zástupce v rámci svého závěrečného návrhu rovněž požadoval obžalovanému uložit trest zákazu činnosti. S ohledem na charakter trestné činnosti, kterou obžalovaný vykonal, soud tento návrh shledává důvodným a zákonným a proto obžalovanému uložil trest zákazu činnosti v intencích, které jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku, a to na dobu, která se kryje s uloženou zkušební dobou, kdy takto uložený trest zákazu činnosti považuje za adekvátní trestné činnosti obžalovaného.

Poučení:

Proti všem výrokům tohoto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Poškozený může požádat o vyzoomění konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění, žádost se podává u tohoto soudu.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Jestliže odvolání nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání, může být odvolacím soudem odmítnuto.

Zlín 23. dubna 2018

JUDr. Radomír Koudela v. r.
předseda senátu